

JONAH

יונה

1 The word of the LORD came to Jonah^a son of Amittai: **2**Go at once to Nineveh, that great city, and proclaim judgment upon it; for their wickedness has come before Me.

³Jonah, however, started out to flee to Tarshish from the LORD's service. He went down to Joppa and found a ship going to Tarshish. He paid the fare and went aboard to sail with the others to Tarshish, away from the service of the LORD.

⁴But the LORD cast a mighty wind upon the sea, and such a great tempest came upon the sea that the ship was in danger of breaking up.

⁵In their fright, the sailors cried out, each to his own god; and they flung the ship's cargo overboard to make it lighter for them. Jonah, meanwhile, had gone down into the hold of the vessel where he lay down and fell asleep. ⁶The captain went over to him and cried out, "How can you be sleeping so soundly! Up, call upon your god! Perhaps the god will be kind to us and we will not perish."

⁷The men said to one another, "Let us cast lots and find out on whose account this misfortune has come upon us." They cast lots and the lot fell on Jonah. ⁸They said to him, "Tell us, you who have brought this misfortune upon us, what is your business? Where have you come from? What is your country, and of what people are you?" ⁹"I am a Hebrew," he replied. "I worship the LORD, the God of Heaven, who made both sea and land." ¹⁰The men were greatly terrified, and they asked him, "What have you

done?" And when the men learned that he was fleeing from the service of the LORD—for so he told them—¹¹they said to him, "What must we do to you to make the sea calm around us?" For the sea was growing more and more stormy. ¹²He answered, "Heave me overboard, and the sea will calm down for you; for I know that this terrible storm came upon you on my account."

¹³Nevertheless, the men rowed hard to regain the shore, but they could not, for the sea was growing more and more stormy about them.

¹⁴Then they cried out to the LORD: "Oh, please, LORD, do not let us perish on account of this man's life. Do not hold us guilty of killing an innocent person! For You, O LORD, by Your will, have brought this about." ¹⁵And they heaved Jonah overboard, and the sea stopped raging.

¹⁶The men feared the LORD greatly; they offered a sacrifice to the LORD and they made vows.

א ויהי דבר יהוה אל-יונה בן-אמתי לאמר: **2** קום לך אל-נינוה העיר הגדולה וקרא עליה כי-עלתה רעתם לפני: **3** ויגמם יונה לברח לברח תרשישה מלפני יהוה ויחד: **4** ויפו וימצא אניה ו באה תרשיש ויתן שכרה ויירד בה לבוא עמהם תרשישה מלפני יהוה:

4 ויהוה הטיל רוח-גדולה אל-הים ויהי סער-גדול ביים והאניה חשבה להשבר: **5** וייראו המלחים ויזעקו איש אל-אלהיו ויטלו את-הפלים אשר באניה אל-הים להקל מעליהם ויונה ירד אל-ירכתי הספינה וישכב ויירדם: **6** ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו מה-לך נרדם קום קרא אל-אלהיך אולי יתעשת האלהים לנו ולא נאבד:

7 ויאמרו איש אל-רעהו לכו ונפילה וגרלות ונרעה בשלמי הרעה הזאת לנו ויפלו וגרלות ויפלו הגורל על-יונה: **8** ויאמרו אליו הגידה-נא לנו באשר למי-הרעה הזאת לנו מדה-מלאכתך ומאין תבוא מה ארצה ואי-מנה עם אמה: **9** ויאמר אליהם עברי אנכי ואת-יהוה אלהי השמים אני ירא אשר-עשה את-הים ואת-היבשה: **10** וייראו האנשים יראה גדולה ויאמרו אליו

מה-זאת עשית כי-ידעו האנשים כי-מלפני יהוה הוא ברח כי הגיד להם: **11** ויאמרו אליו מה-נעשה לך וישתק הים מעלינו כי הים הולך וסער: **12** ויאמר אליהם שאוני והטילני אל-הים וישתק הים מעליכם כי יודע אני כי בשלי הסער הגדול הזה עליכם:

13 ויחתרו האנשים להשיב אל-היבשה ולא יכלו כי הים הולך וסער עליהם:

14 ויקראו אל-יהוה ויאמרו אנה יהוה אל-נא נאבדה בנפש האיש הזה ואל-תתן עלינו דם נקיא * כי-אתה יהוה כאשר חפצת עשית: **15** וישאו את-יונה ויטלוהו אל-הים ויעמד הים מועפו:

16 וייראו האנשים יראה גדולה את-יהוה ויזבחו-זבח ליהוה ויחרו נדרים:

